BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 57-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 262 Luni 23 Septembrie 1940
12 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

CUM SUNTEM RĂSPLĂTIȚI

Conducătorii de până ieri, cei cari în ultimii ani n'au avut nicio prevedere afară de aceia de a acumula averi nemuncite, aud ei ecoul suferințelor din Ardealul ocupat? Se înfioară ei la chinurile pe care le suportă un neam întreg, de pe urma lipsei totale de pregătire a miniștrilor unor guverne fantoșe, cari nu s'au ilustrat prin altceva decât prin persecuții sălbatece împotriva celor ce vroiau să le deschidă ochii?

Poporul român n'are, în fața dezastrului, altă vină decât că a tolerat prea mult prezența în fruntea treburilor publice, a unor oameni la cari conștiența nu era întrecută de cât de lăcomie!

Bun, muncitor, generos și cuminte, românul, care a acceptat cu disciplină directivele celor de sus, își vede apreciate calitățile lui de ospitalitate și de cumințenie, de toate neamurile cari au conlucuit cu noi în cuprinsul aceleași fruntarii.

Nu numai turcii din Cadrilater, cari părăsesc în massă gospodăriile lor, refugiindu-se în nordul Dobrogei, dar chiar ungurii din România refuză să treacă în teritoriile ocupate de maghiari, dovedind prin atitudinea lor cât de bine se simțeau în mijlocul românilor.

Generația, care a făcut războiul pentru întregirea neamului, a dat țării marea și generoasa reformă a împroprietăririi tuturor plugarilor.

Sacrificând interesele ei de țară agricolă, producătoare și exportatoare, găsind o patriotică înțelegere în clasa marilor proprietari, România a decretat exproprierea împărțind pământul tuturor plugarilor, indiferent de originea lor etnică. Stăpân pe bucata lui de pământ, plugarul ungur, bulgar ori turc, se simțea bine lângă plugarul român, înfrățiți în aceeaș religie a muncii.

De multe ori minoritarii aveau mai multe drepturi decât băștinașii; sub regimul de tristă memorie al lui Armand Călinescu, minoritarii aveau privilegii excepționale, iar românii înfundau pușcăriile; închideau ochii mereu în fața faptului că românii, în țările obligate de o esențială reciprocitate, nu aveau nici pe de parte drepturile pe cari noi le dădeam altora; am dus o politică de umanitate, ce ne-a fost răsplătită cu sălbătecia scenelor din Ardealul martir.

Numai amănuntul că parte din presa maghiară, scoțând în relief feodalismul exploatator al grofilor unguri, citează ca model reforma agrară românească, ar putea fi un argument comparativ pentru cei cari vor să vadă.

Tot ce a realizat jertfa celor 800.000 de morți în războiul pentru întregire, tot ce se rezolvise prin împroprietărirea echitabilă a cetățenilor, indiferent de naționalitate, toată politica noastră de omenie, de îngăduință, recoltează azi, după două decenii, cele ce se petrec în tragedia românilor din Transilvania.

Iată roadele unei politici, care, din nepregătire, nepricepere, orbire și nepăsare, a năruit în câțiva ani tot ce se construise cu trudă, pentru că în ultimii ani conducătorii nu se alegeau după alt criteriu, decât elasticitatea șirii spinării și cultului interesat, pe care îl aduceau vițelului de aur, mai cu stomac dar fără personalitate, cari trebue să dea fără întârziere socoteala, în fața națiunii, pentru toate consecințele rezultate din nefasta lor inactivitate.

PENTRU CE?

de I. LUGOSIANU

Ne stăpânim revolta și impunem tăcere indignării, scriind aceste rânduri despre atrocitățile maghiare din Ardealul ocupat.

Incercăm zadarnic să le găsim rațiunea și să le explicăm mobilul în domeniul politic, fiindcă sentința dela Viena a fost rostită în numele dreptății, fiindcă ciuntirea Ardealului trebuia să fie prețul păcii dintre noi și Unguri și fiindcă cerneala nu s'a uscat încă pe garanțiile date acum trei săptămâni de Unguri acelei minorități naționale, care este majoritatea românească din Transilvania ocupată.

Să constatăm cu nepărtenire faptele și să înregistrăm cu liniște deosebirile de procedee:

In ziua când, printr'un comunicat oficial, Cârmuitorul Statului, Generalul Antonescu, cerea publicului românesc „ordine internă și relații corecte cu toți vecinii" și-i recomanda să se abțină „dela orice act neuman și dela orice tratament ilegal aplicat individual sau colectiv elementelor minoritare, care aparțin vecinilor" — apel dictat de prudența menită să preîntâmpine fapte eventuale, nu de autoritatea decisă să reprime faptele petrecute — din Ardealul fraților noștri se îngrămădiau, peste frontiera arbitrală, veștile din ce în ce mai precise, din ce în ce mai dureroase, întâi svonuri sinistre, pe urmă informații veridice, în fine fapte oficial controlate: preoți ciorpârțiți cu baionetele, învățători spânzurați de crucea bisericii, funcționari și locuitori români spintecați cu cuțitele, țărani cu trupul pironit de cuie, ofițeri de rezervă și intelectuali arestați, legați în lanțuri și terorizați, școlari valahi puși să mature străzile, case incendiate, averi devastate, familii masacrate.

Pentru ce?

Noi am fi putut avea să răfuim în 1918 un mileniu de nedreptate și de prigoană și totuși timp de douăzeci de ani nici un asasinat politic, nici un masacru, nici o atrocitate n'au fost comise de Români contra Ungurilor.

Ei au de răzbunat două decenii de regim românesc, în care au căpătat pământ, drepturi și libertăți, pe care nu le aveau sub stăpânirea maghiară și plătesc omenia, toleranța și liniștea cu securea, cuțitul și spânzurătoarea, după ocuparea teritoriului evacuat, de armatele maghiare menite să asigure liniștea și după instalarea autorităților îndatorate să garanteze ordinea.

Sfârșitul unei domnii milenare era iluminat acum 22 de ani de rugul, pe care Urmancsy ardea țărani români; începutul noii stăpâniri maghiare este însângerat azi de masacrele nevinovaților, care au singura vină de a se fi născut valahi.

Pentru ce? Cu ce explicație, cu ce justificare, cu ce drept?

Ardealul a fost mutilat în numele dreptății și al păcii între vecini. Am fost învinși fără să ne luptăm și umiliți fără să meritărm. Ne-am plecat fruntea în credința că cel puțin frații noștri vor avea un tratament omenesc, după uriașa jertfă, pe care am făcut-o.

Răbdarea, dreptul la viață și sentimentul de dreptate ale poporului român din Ardeal nu trebue călcate în picioare fără nici un fel de considerație și fără nici un fel de îndreptățire.

Am plătit eri greșelile trecutului cu mutilarea țării. Dar azi ce mai plătim?

Avem un Stat legionar, care pune ideia națională la temelia existenții lui; avem o cârmuire de autoritate, căreia ni supunem cu disciplină; suntem încadrați cu lealitate în politica de justiție națională și de ordine europeană a axei.

Azi avem cel puțin dreptul de a cere siguranța vieții și drepturilor ei elementare pentru populația românească a Ardealului.

Avem o comisie la Budapesta pentru reglementarea drepturilor minorității românești. Ce face?

Este posibil ca aceste negocieri să se desfășoare în strigătele de durere ale Românilor masacrați?

Avem pentru noi dreptatea victimei, care nu provoacă. S'o cerem acelora, cari sunt în măsură să ni-o dea, s'o cerem în numele justiției și ordinei europene și, fiindcă vrem menținerea liniștei printre frații noștri ardeleni, și în numele experienței istorice seculare, care ne învață că sămânța martirilor încolțește în sângele nevinovat și că silnicia și nedreptatea deschid drumul spre revoltă și violență.

ICOANE ROMÂNEȘTI INSTRĂINATE

Românce din Bihor

TRAGEDIA ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA CEDATĂ

de R. SEIȘANU

RESPONSABILITATEA UNGARIEI. — UN DOCUMENT SENZAȚIONAL

In partea Transilvaniei cedată Ungariei în urma verdictului dela Viena, în anumite condiții, cea mai cumplită urgie s'a abătut asupra nefericiților Români căzuți iarăș sub stăpânirea maghiară.

Pretutindeni, în orașele și satele locuite de români, domnește teroarea.

Bande înarmate de „leventi", constituite în așa zise gărzi naționale, întărite de jandarmi, săvârșesc asasinate, masacre, violuri și jafuri, sub ochiul impasibil al autorităților civile și militare maghiare de curând instalate.

Numeroși cărturari și țărani români, au fost uciși mișelește, — unii împușcați, alții spânzurați, sau masacrați — fără nicio vină, fără nicio judecată. Bătrâni și tineri, femei, fete și chiar copii, numai pentru că s'au născut români, au fost și sunt maltratați, alungați din căminurile lor; iar bunurile lor, jefuite și casele lor, arse.

Satele românești, trecute pe lista neagră a ocupanților veniți din pustă, au fost distruse și locuitorii lor siliți să se refugieze în păduri, sau în văgăunele munților, până când va trece furia și setea de sânge a barbarilor moderni.

Aceste orori reamintesc pe acelea săvârșite de bandele mongolice în plin evul mediu, din care au făcut parte și maghiarii, atunci când și-au făcut apariția în Carpați și la Dunăre.

Și nu poate fi vorba astăzi de atrocități, asasinate și jafuri, săvârșite de bande formate din criminali ,fără nicio legătură cu autoritățile statului ocupant, obligate să asigure ordinea publică, să apere viața și avutul locuitorilor de orice origină etnică și credință religioasă și să ofere justiția tuturor.

Avem la dispoziție un document maghiar recent, din care reese cum a înțeles și înțelege guvernul maghiar să îndrumeze tineretul, să-l formeze sufletește și să-l organizeze, prin cultivarea urei de rasă, împotriva Românilor; prin îndemnuri fățișe la crime și masacre, făcând apel, — în numele patriotismului specific maghiar, — la dezlănțuirea instinctelor primare, distructive și josnice.

Există în Ungaria organizația Leventilor, din care face parte tineretul și care este patronată de autoritățile civile și militare.

Ce instrucții s'au dat Leventilor cu privire la Românii?

In cartea publicată de Dücso Csaba, în 1939, la Budapesta, sub titlul „Nincs Kegyelem" (Nu există milă și îndurare!) — carte aprobată de cenzura guvernului maghiar — se desvălue în capitolul intitulat: „Mărturisirea Leventului", că adevăratul scop „educativ" al tineretului patriot este **EXTERMINAREA ROMANILOR, PRIN ASASINAT, PRIN OTRAVA, PRIN FOC, PRIN ORICE MIJLOACE.**

In acel capitol, un levent maghiar, Torday, destăinuește iubitei sale, Piroska, care este firea adevăratului maghiar și ce se urmărește prin organizația Leventilor.

Citez din această carte următoarele fioroase mărturisiri:

„Eu nu aștept să vină răzbunarea. Nu aștept!

VOI SUPRIMA PE FIECARE VALAH CE-MI IESE IN CALE! PE FIECARE IL VOI SUPRIMA! NU VA FI INDURARE!...

VOI APRINDE NOAPTEA SATELE VALAHE! VOI TRAGE IN SABIE TOATA POPULAȚIA; VOI OTRAVI FANTANELE ȘI VOI UCIDE PANA ȘI COPII IN LEAGAN!

In germene voi distruge acest neam ticălos și hoț! Nu va fi nicio milă pentru nimeni! Nici pentru copiii din leagăn, nici pentru mama ce va naște un copil... VOI SUPRIMA PE FIECARE VALAH ȘI ATUNCI NU VA MAI FI IN ARDEAL DE CAT O SINGURA NAȚIONALITATE, — CEA MAGHIARA, NAȚIA MEA SANGELE MEU! Voi face inofensivi pe viitorii Horia și Cloșca! Nu va fi milă!"

„— Nu vorbi așa, Leventule, a strigat Piroska! Gândește-te la conștiința ta!

„— Chiar la ea mă și gândesc Piroska. Eu n'am de cât un țel. Un mare imperiu maghiar de 50 milioane de unguri!

Da, numai aceasta e interesant și eu voi face loc pentru generațiile viitoare pentru cele 50 de milioane de maghiari ai veacului ce vine.

Loc, loc, pentru națiunea maghiară. Toți ceilalți trebue să piară; să emigreze; sau îi vom suprima pe toți" (pag. 155-156).

După această confesiune de ordin patologic, leventul-erou, simbol al culturei maghiare distructive, prin asasinatele în massă a Românilor, definește astfel națiunea maghiară:

„Națiunea maghiară este cea mai splendidă realizare a rasei dominante mongole, care nu cunoaște de cât victoria. In noi fierbe sângele lui Atila, a lui Arpad și Gingiskhan!"

Iată mărturisirea brutală și cinică, fioroasă prin esența sa patologică, care desvălue

(Continuare in pag. 2-a)

IN CORPUL ZIARULUI:

TEROAREA ȘI ASASINATELE DIN ARDEALUL OCUPAT DE UNGURI

ADEVĂRATE MĂCELURI LA GHERLA ȘI TG.-MUREȘ. — BARBARIILE DELA CLUJ. — JAFURI ȘI DISTRUGERI

O TELEGRAMĂ A PROFESORILOR UNIVERSITARI DIN ȚARĂ ADRESATĂ D-LOR VON RIBBENTROP ȘI CIANO

PENTRU JUDECATA OPINIEI PUBLICE

PARTEA IV

PREFAȚA LA PLANUL GENERAL DE REORGANIZARE A ARMATEI

Publicăm în continuare prefața la planul general de reorganizare a armatei, întocmit de d. general Ion Antonescu, în 1934 și trimis primului ministru de atunci:

LEGISLAȚIA ARMATEI

Trebue simplificată, trebue armonizată, trebue strict și energic aplicată.

Avem astăzi peste 28 legi. Nimeni nu le cunoaște cum trebue, nici nu le poate cunoaște, atât din cauza conținutului lor voluminos și al contrazicerilor cât și din cauza continuilor lor modificări.

Din această cauză nimeni nu le poate aplica și rari sunt acei cari, sub surâsul ironic al celor mulți, se sbat să le respecte.

Ele au fost făcute, fără un plan de ansamblu, de multiple organe și de multe ori după capriciile acelora cari s'au perindat la conducerea Ministerului Apărării Naționale.

DIN ACEASTA CAUZA A EȘIT HAOSUL.

Situația a fost agravată și de uzul și chiar de abuzul care s'a făcut cu Inaltele Decrete. Cine a voit să modifice ceva care nu i-a convenit, cine a voit să acopere o ilegalitate făcută, să favorizeze acțiuni sau persoane, sau să eludeze anumite filiere răspunzătoare de control, a ticluit în grabă și a obținut cu aceiași iuțeală o lege sau un Inalt Decret.

Această procedare a făcut imposibilă stabilirea responsabilităților, fiindcă aceleași atribuțiuni au fost puse, de diferite legi în sarcina a multiple autorități care se ocupă în același timp de ele.

Din această cauză toți pot fi părtași la greșeli, însă nimeni nu poate fi făcut cu adevărat și singur responsabil de erorile cari se comit.

Cazul Skoda este concludent. Ca el sunt multe.

— In consecință, aceasta fiind realitatea, pentru a îndrepta oștirea trebue, în primul rând, să se pună ordine în această dezordine.

Pentru aceasta legile trebuesc simplificate și reduse.

UN SINGUR ORGAN TREBUE SA PROCEDEZE LA INTOCMIREA LOR. Este Marele Stat Major, care acționează din proprie inițiativă pentru chestiunile de organizare și de pregătire a războiului și lucrează din ordin și cu concursul organelor technice respective în celelalte direcțiuni.

Numai așa se va putea aduce armonia unde este atâta dezarmonie. Numai așa se va putea stabili răspunderile în caz de incoerență. Numai așa vor putea fi stabilite în legislația militară și numai așa vor înceta improvizațiile.

HYDROCEFALIA

Suntem armata care avem cele mai multe Comandamente din lume. Inspectori Generali de Armată (5), Inspectori Generali technici (1), Inspectori Generali de arme și servicii (8), Inspectori de cercuri de recrutare (25), Directori superiori (8), Directori (17), Comandanți de Corp de Armată (11), Comandanți de Comandamente teritoriale (7), Comandanți de Divizii (30), Comandanți de Brigăzi (98), etc. etc. Toți au de foarte multe ori atribuțiuni similare. Pentru foarte mulți însă ele se suprapun fără necesitate și se contrazic. In schimb însă foarte multe din aceste Comandamente sunt lipsite de putere executorie.

Toți trencează după ei, din punct de vedere bugetar și birocratic, localuri, Generali și Coloneli șefi de stat major, cohorte întregi de ofițeri superiori, inferiori, funcționari, telefoane, furieri, automobile, cai, trăsuri, șoferi și conductori de trăsuri cu ajutoarele lor, ordonanțe, carnete de circulație gratuite pe C. F., mlsli, etc. etc.

Pentru a evidenția plastic această gravă situație, Marele Stat Major a concretizat-o într'o roză în culori, care arată dintr'odată, oricui, că organele noastre de conducere, administrative și technice, s'au transformat, prin continuile și inutilele înmulțiri într'o adevărată plagă pe care eu o consider un flagel național.

Nu se poate îndrepta oștirea, nu se poate scurta drumul pe care-l face astăzi pentru a putea fi soluționate cele mai mici ca și cele mai mari chestiuni, decât dacă tăem cu bisturiul, în lung și în larg, în acest mult prea vast sistem birocratic și hydrocefalic pentru puterile noastre bugetare și pentru forțele noastre reale.

In consecință pentru a se realiza o îndreptare trebue să se reducă organul conducător, administrativ și technic al oștirei, la proporțiile pe care natura le-a adoptat pentru corpul tuturor organismelor vii.

Capul oștirei trebue deci să fie în proporție cu trupul oștirei. Astăzi el este monstruos de mare. Dacă continuăm așa, capul va omori corpul.

VERIFICAREA ATROCITĂȚILOR ȘI ACTELOR DE RĂZBUNARE DIN TERITORIILE OCUPATE DE UNGURI

Guvernul este preocupat intr'o inaltă măsură de această gravă problemă

Președinția Consiliului de Miniștri comunică:

Atrocitățile și actele de răzbunare petrecute în teritoriile ocupate și cari ni s'au semnalat, nu au fost încă verificate.

Opinia publică trebue să aștepte în liniște verificarea lor.

Guvernul este preocupat într'o înaltă măsură de această gravă problemă și asigură pe toți că o urmărește deaproape și face toate eforturile posibile, ca viața, liniștea, avutul, libertățile și onoarea Românilor rămași în afara granițelor să fie asigurate.

Școala noastră

MANUALELE ȘCOLARE

E vorba să se dea o nouă îndrumare învățământului.

Așteptăm reforma. Până atunci e de cel mai mare folos să se lămurească unele probleme, ce stau la temelia oricărei școale bune.

Nici o reformă a învățământului, cât de minunată ar fi, nu poate să dea roade, dacă profesorii, de nu toți, cei mai mulți dintre ei, nu sunt îndeajuns de pregătiți, nu sunt la înălțimea menirii lor. Nu e cu putință școală bună, fără profesori buni.

Cum stăm cu profesorii?

De ani de zile, în Universul și în Argus, n'am ostenit să arăt ce grozăvii sunt în manualele didactice. Mi s'a răspuns: manualele nu le fac profesorii cei buni. Le fac profesorii-negustori.

— „Slabă scuză, tristă scuză" ar fi zis Maiorescu.

La nedumerirea mea de ce profesorii cei buni îngădue și nu se ridică împotriva acestor manuale, mi s'a spus: — Bagă de seamă, mai pe fiecare carte de școală, lângă numele autorului e și numele unui inspector, luat tovarăș. Dascălii nu îndrăsnesc să-și atragă urgia inspectorului.

Sunt vre-o trei ani de când s'a hotărît ca manualele pentru școalele primare să se întocmească, sub îngrijirea ministerului educației naționale.

Au fost chemați învățători la concurs. S'au numit comisii de cercetare, care să treacă prin ciur des manuscrisele. S'au dat premii pentru cele mai bune din ele. Ministerul a ales, și-a însușit manuscrisele judecate fără cusur și le-a tipărit.

Am înaintea mea două din aceste manuale: Aritmetică „pentru clasa a IV-a primară", și Geografie tot „pentru clasa a IV-a primară".

In manualul de Geografie, „Editura Casei Școalelor și a Culturii poporului, 1939", citesc:

„Mai spre răsărit, la Nordul peninsulei Italice, stau munții Alpi, cei mai înalți munți ai Europei. Numele de Alpi (adică Albi) li s'a dat, fiindcă zăpezile de pe culmile lor uriașe nu se topesc niciodată".

De neînchipuit. Alpi nu înseamnă Albi. Alp înseamnă în limba celtă: înălțime, munte, șir de munți. In limba Galilor: munți înalți.

In manualul de Aritmetică, tot „Editura Casei Școalelor și a Culturii poporului, 1939", găsesc:

„Citiți următoarele numere: 25 lei, 178 l (!), 3209 kg, 45.012 g (!)... Când schimbăm o mendă (sic) de 100 lei, câte monede de zece lei trebue să primim?... De câte ori este mai mare SUTA decât o ZECE?"

Greșeli de tipar și groasnice greșeli de limbă, de neîngăduit într'un manual didactic.

Nu se zice: 25 lei, nicl 100 lei, ci 25 de lei, 100 de lei. Intrebarea „de câte ori este mai mare suta decât o zece" are un singur înțeles: cel care a făcut-o e un analfabet, nu știe românește și a ajuns să facă manuale școlare, să învețe pe alții.

Acum nu se mai poate arunca vina numai în spinarea profesorilor-negustori și a inspectorilor-tovarăși. De astă dată avem de a face cu numeroșii dascăli din comisia de cercetare a manualelor. De astă dată avem a face cu ministerul educației naționale, în fruntea căruia era atunci un profesor universitar, având ca ajutor, la învățământul primar, pe domnul președinte al Asociației învățătorilor.

Dar n'am isprăvit: de abia am început.

T. PISANI

MĂSURI IN SPRIJINUL MUNCITORILOR ȘI DE APĂRAREA LOR CONTRA TUTUROR ABUZURILOR

Președinția Consiliului de Miniștri comunică:

Folosind împrejurările grele și măsurile luate pentru curățirea Statului și îndreptarea lui, unii netrebnici răspândesc în lumea muncitoare manifeste în cari guvernul este arătat ca inamic sau nepăsător față de muncitorime.

Generalul Antonescu face apel la muncitorii Neamului ca să înțeleagă că lupta lui de curățirea și îndreptarea Statului, de așezare a dreptății și de biruință a muncii este însuși crezul clasei muncitoare.

De îndată ce opera de curățire se va sfârși — foarte curând — va veni cu măsuri de sprijin al muncitorilor și de apărare a lor în contra tuturor abuzurilor.

Muncitorii să fie români întregi și adevărați oameni și să înțeleagă că nu pot fi schimbate într'o clipă toate fărădelegile, nici îndreptate fără mijloace, toate nedreptățile.

Pentru găsirea acestor mijloace lucrează azi. Pentru folosirea lor de muncitori va lucra mâine.

Programul generalului Antonescu privitor la muncă și asistență socială va fi înfățișat muncitorimii în câteva zile.

UN APEL AL DOMNULUI GENERAL ANTONESCU CĂTRE PLUGARI

PLUGARI,

Tara a suferit încercări grele. Am pierdut pământuri rodnice. Imprejurările ne-au stat împotrivă și rodul ogoarelor a fost mic în acest an și din cauza timpului neprielnic și din cauză că o parte din voi a trebuit să părăsiți căminurile, chemați la datoria ostășească.

Tara cere să începem cu toții o muncă dârză și neostenită, pentru a alina — cât de puțin — rănile cari o sângerează.

Datoria voastră este ca împreună cu toți ai voștri, să munciți ogoarele în această toamnă, cu orice jertfă, pentru a putea da țării și vouă pâinea cea de toate zilele. Munciți fără odihnă, după cum vor trebui să muncească și cei dela orașe.

Prima voastră grijă să vă fie aratul și semănăturile de toamnă, care trebuesc făcute la vreme, fiindcă numai astfel vor da roade sigure.

Ajutați-vă între voi frățește cu animale și unelte, pentru săvârșirea muncilor. Niciun petec de pământ să nu rămână nelucrat.

Nădejdea țării de a-și împlini nevoile de hrană, este — toată — în voi.

Tara cere tuturor fiilor ei să-și îndeplinească datoria cu râvnă.

IN SCURTA VREME, VOI VENI CU MIJLOACE CA SA VA AJUT ȘI SA VA UȘUREZ VIAȚA. VA FAGADUESC ȘI IMI VOI TINE CUVANTUL CA ȘI PANA AZI.

Și acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu toții la lucru!

General ION ANTONESCU

20 Septembrie 1940.

O DESMINȚIRE

COMUNICAT

Unele posturi de radio străine stăruiesc să răspândească informațiuni asupra unor pretinse ciocniri de trupe la granița româno-sovietică. Se afirmă deasemeni că guvernul sovietic ar fi cerut demobilizarea regiunilor din Moldova, vecine cu URSS.

Se desmint aceste știri.